

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 452/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Негосава Ђирић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, чији је законски заступник ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Срђан Ивковић, адвокат из ..., ради поништаја споразума, решавајући о сукобу надлежности између Вишег суда у Пироту и Апелационог суда у Нишу, на седници одржаној дана 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој парници надлежан је Виши суд у Пироту.

Образложење

Решењем Гж број 361/17 од 11.07.2019. године, Виши суд у Пироту огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужених изјављеној против пресуде Основног суда у Пироту П број 2385/15 од 13.07.2017. године, са налогом да се списи уступе Апелационом суду у Нишу као стварно надлежном.

Апелациони суд у Нишу није прихватио уступљену надлежност, већ је списе уз акт Гж број 3783/19 од 02.08.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање стварно надлежан Виши суд у Пироту.

Према стању у списима, тужилац је против тужених поднео тужбу ради поништаја споразума о престанку обављања делатности, при чему је вредност предмета спора одређена на износ од 10.000,00 динара.

Поступак је вођен према правилима за поступање у споровима мале вредности и након спроведеног доказног поступка донета је пресуда од стране Основног суда у Пироту П број 2385/15 од 13.07.2017. године, којим је усвојен тужбени захтев тужиоца. Након што су списи достављени Вишем суду у Пироту ради одлучивања о жалби тужених, наведени суд се решењем Гж број 1361/17 од 11.07.2019. године огласио стварно ненадлежним, са образложењем да спорови у којима је тужбеним захтевом тражен поништај поравнања, споразума или уговора, не могу бити спорови мале вредности, без обзира на означену вредност предмета спора.

Законом о парничном поступку, чланом 468. прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу

НБС на дан подношења тужбе (став 1.). Као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима је предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора које је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Истим законом, чланом 469. прописано је да се не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Надаље, Законом о парничном поступку чланом 33. ставом 2. прописано је да у другим случајевима, ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, за одређивање стварне надлежности меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Сходно наведеном, становиште Вишег суда у Пироту да спорови у којима се тражи поништај поравнања, споразума или уговора, не могу бити спорови мале вредности, без обзира на означену вредност предмета спора, нема утамељења у позитивним прописима, с обзиром на то да је, када је у питању врста спора, расправљање по правилима за спорове мале вредности искључено једино онда када се ради о споровима из члана 469. Закона о парничном поступку. Наведени спор није спор ове врсте, па су за одређивање вредности предмета спора, а самим тим и за одређивање стварне надлежности, релевантна правила прописана одредбама чланова 27. до 34. Закона о парничном поступку. Имајући у виду да се ради о облигационоправном захтеву, за поништај уговора, то се вредност предмета спора одређује на основу одредбе члана 33. став 2. Закона о парничном поступку, односно на основу вредности предмета спора који је тужилац означио у тужби.

У конкретном случају, тужилац је вредност предмета спора определио на износ од 10.000,00 динара, што значи да се у овом поступку има одлучити применом правила за поступање у споровима мале вредности, што даље значи да је за одлучивање о жалби која је изјављена на првостепену пресуду надлежан да одлучује виши суд у смислу одребе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...65/18).

Имајући изнето у виду, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић